

C-728/22. sz. ügy**Az előzetes döntéshozatal iránti kérelemről a Bíróság eljárási szabályzata
98. cikkének (1) bekezdése alapján készített összefoglalás****A benyújtás napja:**

2022. november 24.

A kérdést előterjesztő bíróság:

Consiglio di Stato (Olaszország)

Az előzetes döntéshozatalra utaló határozat kelte:

2022. november 21.

Felülvizsgálatot kérelmező felek:

Associazione Nazionale Italiana Bingo - Anib

Play Game Srl

Ellenérdekű felek:

Ministero dell'Economia e delle Finanze

Agenzia delle Dogane e dei Monopoli

Az alapeljárás tárgya

Felülvizsgálati kérelem a TAR Lazio (Lazio tartomány közigazgatási bírósága; Olaszország) azon ítélete ellen, amellyel az elutasította a „bingóval” kapcsolatos fogadások szervezésére jogosult egyes jogalanyok által előterjesztett keresetet. A szóban forgó kereset egy olyan közigazgatási határozat megsemmisítésére irányult, amellyel – egy jogszabályi előírás végrehajtása céljából – havi díjjal terhelték ezeket szervezőket, amelyeknek a koncessziója már lejárt, és amelyekre jelenleg, a koncessziónak az állam általi újbóli odaítélésére irányuló új közbeszerzési eljárás lefolytatásáig a „technikai meghosszabbítás” szabályai vonatkoznak.

Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgya és jogalapja

Az EUMSZ 267. cikk második bekezdésén alapuló kérelem, amelynek tárgyát az uniós jognak a letelepedés szabadságával és szolgáltatásnyújtás szabadságával kapcsolatos egyes rendelkezései, különösen a 2014/23/EU irányelv, valamint a bizalomvédelem elve annak megállapítása céljából történő értelmezése képezi, hogy azokkal ellentétes-e az olyan nemzeti szabályozás, amely szerint a bingójátékkal összefüggő tevékenységek folytatására vonatkozó koncessziót – annak lejártát követően – (eredetileg 2014-re előirányzott, később elhalasztott és még le nem folytatott,) az ágazat valamennyi szereplője előtt nyitva álló, új közbeszerzési eljárás keretében kell újból odaítélni, és amelynek értelmében a kilépő koncessziós jogosultak kötelesek tevékenységüket a „technikai meghosszabbítás” szabályai szerint végezni és – többször megemelt – havi díjat fizetni az új közbeszerzési eljárásban való részvétel feltételeként, a hatóság pedig nem függesztheti fel a szóban forgó díj megfizetését, és nem mérsékelheti e díjat az érintett koncessziós jogosultak pénzügyi egyensúlyának a Covid19-világjárvány miatt bekövetkező romlása figyelembevételére céljából.

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

[1]. „Úgy kell-e értelmezni a koncessziós szerződésekről szóló 2014/23/EU irányelvet, valamint a Szerződésből levezethető alapelveket, különösen az Európai Unió Alapjogi Chartájának 15., 16., 20. és 21. cikkét, az Európai Unióról szóló szerződés 3. cikkét, valamint az Európai Unió működéséről szóló szerződés 8., 49., 56., 12., 145. és 151. cikkét, hogy azokat alkalmazhatók az olyan bingójáték-szervezési koncessziók tekintetében, amelyeket 2000-ben közbeszerzési eljárással ítétek oda, amelyek lejártak, és amelyek érvényességét később, az irányelv hatálybalépését és az irányelv átültetési határidejének lejártát követően hatályba lépett jogszabályi rendelkezésekkel ismételtlen meghosszabbították?”

[2]. „Az első kérdésre adandó igenlő válasz esetén: ellentétes-e a 2014/23/EU irányelvvel a nemzeti jogszabályi rendelkezések olyan értelmezése vagy alkalmazása, illetve az e rendelkezéseken alapuló olyan alkalmazási gyakorlat, amely megfosztja a hatóságot attól a mérlegelési mozgásterétől, hogy az érintettek kérelmére közigazgatási eljárást indítson a koncesszió feltételeinek módosítása érdekében attól függően indítva vagy sem új odaítélési eljárást a felek terhére nem róható, előre nem látott és előre nem látható olyan események bekövetkezése esetén, amelyek jelentősen érintik a szokásos működési kockázati feltételeit, ameddig e feltételek fennállnak és a koncesszió gyakorlása eredeti körülményeinek esetleges helyreállításához szükséges ideig?”

[3]. „Ellentétes-e a 2014/23/EU irányelvvel módosított 89/665/EK irányelvvel a nemzeti rendelkezések olyan értelmezése vagy alkalmazása, illetve az e rendelkezéseken alapuló olyan alkalmazási gyakorlat, amelynek értelmében a jogalkotó vagy a közigazgatási hatóság a felek terhére nem róható, előre nem

látott és előre nem látható olyan események bekövetkezése esetén, amelyek jelentősen érintik a szokásos működési kockázat feltételeit, a koncessziós jogosultnak a játékkoncesszió újbóli odaítélésére irányuló eljárásban való részvételét akkor is a technikai meghosszabbítás szabályainak a koncessziós jogosult általi – e feltételek fennállásának időtartamára és a koncesszió gyakorlása eredeti körülményeinek esetleges helyreállításához szükséges ideig tartó – alkalmazásához kötheti, ha a koncesszió gyakorlásának feltételei az e feltételek egyensúlyának újbóli megteremtése céljából nem tárgyalhatók újra?”

[4]. „Ellentétes-e mindenestre az EUMSZ 49. és EUMSZ 56. cikkel, a jogbiztonság és a tényleges érvényesülés elvével, valamint a bizalomvédelem elvével a nemzeti jogszabályi rendelkezések olyan értelmezése vagy alkalmazása, illetve az e rendelkezéseken alapuló olyan alkalmazási gyakorlat, amely megfosztja a hatóságot attól a mérlegelési mozgásterétől, hogy az érintettek kérelmére közigazgatási eljárást indítson a koncesszió feltételeinek módosítása érdekében attól függően indítva vagy sem új odaítélési eljárást a felek terhére nem róható, előre nem látott és előre nem látható olyan események bekövetkezése esetén, amelyek jelentősen érintik a szokásos működési kockázati feltételeit, ameddig e feltételek fennállnak és a koncesszió gyakorlása eredeti körülményeinek esetleges helyreállításához szükséges ideig?”

[5]. „Ellentétes-e az EUMSZ 49. és EUMSZ 56. cikkel, a jogbiztonság és a tényleges érvényesülés elvével, valamint a bizalomvédelem elvével a nemzeti rendelkezések olyan értelmezése vagy alkalmazása, illetve az e rendelkezéseken alapuló olyan alkalmazási gyakorlat, amelynek értelmében a jogalkotó vagy a közigazgatási hatóság a felek terhére nem róható, előre nem látott és előre nem látható olyan események bekövetkezése esetén, amelyek jelentősen érintik a szokásos működés kockázati tényezőit, a koncessziós jogosultnak a játékkoncesszió újbóli odaítélésére irányuló eljárásban való részvételét akkor is a technikai meghosszabbítás szabályainak koncessziós jogosult általi – e feltételek fennállásának időtartamára és a koncesszió gyakorlása eredeti körülményeinek esetleges helyreállításához szükséges ideig tartó – alkalmazásához kötheti, ha a koncesszió gyakorlásának feltételei az e feltételek egyensúlyának újbóli megteremtése céljából nem tárgyalhatók újra?”

[6]. „Általánosabban véve, ellentétes-e az EUMSZ 49. és EUMSZ 56. cikkel, a jogbiztonság és a tényleges érvényesülés elvével, valamint a bizalomvédelem elvével az alapjogvita szempontjából releváns nemzeti szabályozáshoz hasonló olyan nemzeti szabályozás, amelynek értelmében a bingótermek üzemeltetői havonta az eredeti koncessziós jogi aktusokban nem szereplő technikai meghosszabbítási díjat kötelesek fizetni, amelynek összege az üzemeltetők valamennyi típusa esetében azonos, és amelyet a jogalkotó időről időre anélkül emel meg, hogy a módosítás igazoltan összefüggene az adott koncessziós jogviszony jellemzőivel és alakulásával?”

A hivatkozott uniós jogi rendelkezések

A koncessziós szerződésekről szóló, 2014. február 26-i 2014/23/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv

EUMSZ 49. cikk: az Európai Unión belüli letelepedés szabadsága

EUMSZ 56. cikk: a szolgáltatásnyújtás szabadsága

A bizalomvédelem elve

Az Európai Unió Alapjogi Chartájának (a továbbiakban: Charta) 15., 16., 20. és 21. cikke

EUSZ 3. cikk

EUMSZ 8., EUMSZ 12., EUMSZ 145. és EUMSZ 151. cikk.

A nemzeti jog hivatkozott rendelkezései

A legge 27 dicembre 2013, n. 147 – Disposizioni per la formazione del bilancio annuale e pluriennale dello Stato („Legge di stabilità per il 2014”) (az állam éves és többéves költségvetésének elkészítésére vonatkozó rendelkezésekről szóló, 2013. december 27-i 147. sz. törvény [2014. évi stabilitási törvény]; a továbbiakban: 147/2013. sz. törvény) 1. cikkének 636–638. bekezdése, valamint későbbi módosításai és kiegészítései, különösen a legge 28 dicembre 2015, n. 208 (2015. december 28-i 208. sz. törvény; a továbbiakban: 208/2015. sz. törvény) és a legge 27 dicembre 2017, n. 205 (2017. december 27-i 205. sz. törvény; a továbbiakban: 205/2017. sz. törvény) által bevezetett módosítások és kiegészítések.

A decreto legislativo 18 aprile 2016 n. 50 (2016. április 18-i 50. sz., felhatalmazáson alapuló törvényerejű rendelet; a továbbiakban: közbeszerzési törvénykönyv) 165. cikke.

A tényállás és az alapeljárás rövid bemutatása

- 1 Olaszországban a bingójáték szervezésére egyedül az állam jogosult, amelyet első alkalommal a decreto del Ministro delle finanze 31 gennaio 2000, n. 29 (2000. január 31-i 29. sz. pénzügyminiszteri rendelet) szabályozott annak előírásával, hogy az ahhoz kapcsolódó játéktevékenységeket közbeszerzési eljárás keretében odaítélt koncessziók jogosultjai gyakorolhatják. Az állam az ágazat irányítását az Agenzia delle dogane e dei Monopoli (vám- és monopóliumügyi hatóság, Olaszország; a továbbiakban: ADM) bízta.
- 2 A koncessziók időtartamát eredetileg hat évben határozták meg, amelynek elteltével a koncessziókat csak egyszer lehetett megújítani, és nem kellett az állam részére koncessziós díjat fizetni. Az ellenszolgáltatás alkalmazásának mellőzését

az indokolta, hogy a gazdasági szereplők tevékenysége egyébként is közvetlen gazdasági előnnyel járt az állam számára a játékszervény-értékesítési koncessziók jogosultjainak bevételeit terhelő ún. „állami illeték” révén.

- 3 Az olasz jogalkotó – a verseny uniós elvének az új koncessziók odaítélése vagy a lejárt koncessziók újbóli odaítélése során történő tiszteletben tartása céljából – úgy határozott, hogy a 2013-ban és 2014-ben lejárt vagy hamarosan lejáró koncessziók nagy részének időbeli összehangolása által az ágazat valamennyi szereplőjének részvételét lehetővé tevő, eredetileg 2014. december 31-ig lefolytatandó egyetlen közbeszerzési eljárást szervez. A jogalkotó megállapította, hogy a kilépő koncessziós jogosultak (vagyis azok, akik lejáró koncesszióval rendelkeznek) a „technikai meghosszabbítás” szabályait kötelesek alkalmazni, ennek keretében pedig az állam részére havonta 2800 euró összegű díjat kell fizetniük, és ez a jövőbeni közbeszerzési eljárásban való részvétel feltétele, ezáltal pedig bevezeti a koncesszió visszterhességének elvét (a 147/2013. sz. törvény 1. cikkének 636–638. bekezdése).
- 4 Mivel 2015-ben lejárt a közbeszerzési eljárás lefolytatására eredetileg kitűzött határidő, a jogalkotó e határidőt 2016. december 31-re módosította, és a technikai meghosszabbítás szabályainak alkalmazását a 2015-ben, valamint 2016-ban lejáró koncessziókra is kiterjesztette, ezzel egyidejűleg pedig a havi díjat 5000 EUR összegre emelte, és a technikai meghosszabbítás teljes időtartamára megtiltotta a termék átruházását (legge n. 209/2015 [209/2015. sz. törvény]).
- 5 Mivel 2017-ben ismételen lejárt a közbeszerzési eljárás lefolytatására előirányzott határidő, a jogalkotó e határidőt 2018. szeptember 30-ra módosította, és a technikai meghosszabbítás szabályainak alkalmazását a 2017-ben, valamint 2018-ban lejáró koncessziókra is kiterjesztette, ezzel egyidejűleg pedig a havi díjat 7500 EUR összegre emelte (legge n. 205/2017 [205/2017. sz. törvény]).
- 6 A jogalkotó – egymást követő szabályozói beavatkozásokkal – a technikai meghosszabbítás időtartamát ismételen meghosszabbította 2023-ig, 2020-ban a kereskedelmi létesítmények Covid19-világjárvány miatti zárvarartásának időtartamára felfüggesztette a díjfizetést, és a fizetendő összegek megfizetésére haladékot adott, végül pedig az új közbeszerzési eljárás megindításának határidejét 2023. március 31-re tűzte ki. A szóban forgó eljárás a mai napig még nem indult meg.
- 7 A lejárt koncessziók alapján a bingóval kapcsolatos játéktevékenységek és fogadások szervezésére jogosult és a technikai meghosszabbítás szabályait alkalmazó felperesek – mivel álláspontjuk szerint mind a Covid19-világjárvány hatásai, mind pedig az eddig bemutatott, a havidíj megfizetésére kötelezés által – többek között – a koncesszió visszterhességét bevezető szabályozás alkalmazása miatt súlyos pénzügyi nehézségekkel küzdenek – az ADM-től a szóban forgó díj alkalmazásának az eredeti gazdasági és pénzügyi egyensúlyi feltételek helyreállításáig történő azonnali felfüggesztését, mindenestre pedig a díjaknak a tényleges hozzájárulási képességük alapján történő módosítását kérték.

- 8 A felperesek konkrétan azt kérték az ADM-től, hogy mellőzze a fent említett jogszabályi előírások alkalmazását, mivel azok ellentétesek a Charta 15., 16., 20. és 21. cikkével, az EUSZ 3. cikkel, valamint az EUMSZ 8., EUMSZ 49., EUMSZ 56., EUMSZ 12., EUMSZ 145. és EUMSZ 151. cikkel.
- 9 Az ADM 2020. november 18-i feljegyzésével elutasította a kérelmet amiatt, hogy közigazgatási határozattal nem módosíthatja valamely jogszabályi előírás joghatásait.
- 10 A felperesek ezen elutasítás ellen először – a Corte costituzionale (alkotmánybíróság, Olaszország) 49/2021. sz. határozatára is tekintettel, amelyben a Corte costituzionale (alkotmánybíróság) megalapozatlannak nyilvánította a 205/2017. sz. törvény alkotmányosságával kapcsolatos egyes kétségeket – keresetet terjesztettek a TAR per il Lazio (Lazio tartomány közigazgatási bírósága) elé, amely elutasította a keresetet.
- 11 Ezt követően felülvizsgálati kérelmet nyújtottak be a kérdést előterjesztő bírósághoz. A felülvizsgálatot kérelmező felek konkrétan arra hivatkoznak, hogy nemzeti alkotmányjogi és uniós jogi szempontból is jogellenesek az ADM által a megtámadott határozatban alkalmazott jogszabályi rendelkezések.
- 12 Előadják, hogy az, hogy a technikai meghosszabbítási díjat jogszabályi rendelkezés írja elő, nem igazolhat egy olyan gyakorlatot, amely megfosztja az ADM-et attól a mérlegelési mozgásterétől, hogy a koncessziók gyakorlásának gazdasági és pénzügyi feltételei egyensúlya újbóli megteremtését célzó közigazgatási jogi aktusokat abban az esetben, ha a szóban forgó feltételeket előre nem látható események hátrányosan érintik. E tekintetben nem elegendők a szóban forgó díj megfizetésének – a játéktermek Covid19-világjárvány miatti zárvatartásának időszakában történő – ideiglenes felfüggesztése céljából a jogalkotó által meghozott intézkedések, mivel a fizetési kötelezettség nem szűnt meg, az pusztán időben kitolódott, és az újranyitást követően a tevékenység jelentős mértékben visszaesett, míg a működési költségek megnövekedtek.
- 13 Ezenfelül sérült a közbeszerzési törvénykönyv (2014/23/EU irányelv 43. cikkét az olasz jogrendbe átültető) 165. cikke, mivel a koncesszió gazdasági egyensúlyát nem tárgyalták újra, ami – bár jellegénél fogva a működési kockázatnak a szolgáltatások piacon történő értékesítéséből származó bevételek nagy részét megszerző koncessziós jogosultra történő átszállását eredményezi – nem zárja ki, hogy a kivételes működési feltételeket bizonyos körülmények esetén figyelembe lehessen venni, és módosítani lehessen a fennálló koncessziós jogviszonyt.

Az előzetes döntéshozatalra utalás indokainak rövid bemutatása

- 14 A kérdést előterjesztő bíróság elöljáróban megjegyzi, hogy a felperesek által javasolt két lehetséges előzetes döntéshozatalra utalás – az Európai Unió Bírósága (a továbbiakban úgy is mint: Bíróság) előzetes döntéshozatali eljárásának kezdeményezése és a Corte costituzionale (alkotmánybíróság) eljárásának

kezdeményezése – közül az előbbit kell elsődlegesnek tekinteni, mivel maga a kérdést előterjesztő bíróság végső fokon eljáró bíróság, és az uniós jog értelmezése releváns a jogvita elbírálása szempontjából.

- 15 A kérdést előterjesztő bíróság **először is** megjegyzi, hogy a felülvizsgálatot kérelmező felek olyan bizonyítékokat mutattak be, amelyek alkalmasak annak bizonyítására, hogy a koncessziók gyakorlásának feltételei súlyosan megromlottak, különösen pedig a működési költségek fenntarthatósága sérült súlyosan a Covid19-világjárvány következtében, míg a Corte costituzionale (alkotmánybíróság) a TAR del Lazio (Lazio tartomány közigazgatási bírósága) által alapul vett 49/2021. sz. határozatban 2019. évi adatok, vagyis az egészségügyi válsághelyzetet megelőző adatok alapján foglalt állást.
- 16 Habár a játéktermek (2021 májusától kezdődő fokozatos) újrainyítása és díjfizetési kötelezettség átmeneti felfüggesztése, valamint a fizetendő összegek esetében (azok elengedése nélkül) a részletfizetés engedélyezése lehetővé tette a szervezők túlélését, önmagukban ezek az intézkedések nem javíthatták a bingójáték szervezésére vonatkozó koncesszióknak a technikai meghosszabbítás szabályait alkalmazó jogosultjai helyzetét.
- 17 **Másodszor** rámutat arra, hogy mivel 2000-ben közbeszerzési eljárással odaítélt, majd lejárt és jogszabályi rendelkezések által ismételt, utoljára 2017-ben meghosszabbított koncesszióról van szó, a 2014/23/EU irányelvnek alkalmazandónak kell lennie. A kérdést előterjesztő bíróság e tekintetben emlékeztet a Bíróság ítélkezési gyakorlatára, amelynek értelmében noha „*a koncessziós szerződésre alkalmazandó uniós szabályozás főszabály szerint az, amelyik abban az időpontban van hatályban, amikor az ajánlatkérő szerv kiválasztja az általa követendő eljárást*”, és „*nem alkalmazandók azon irányelv rendelkezései, amely átültetésének határideje ezen időpontot követően járt le*”, ez nem változtat azon, hogy „*az e módosítás időpontjában hatályos uniós jogszabályra tekintettel kell e módosítást megítélni. A Bíróság ebben az összefüggésben pontosította, hogy e tekintetben az, hogy az eredeti koncessziós szerződést az e területre vonatkozó uniós szabályok elfogadását megelőzően kötötték meg, nem jár következményekkel*” (a Bíróság 2021. szeptember 2-i Sisal és társai ítélete, C-721/19 és C-722/19, EU:C:2021:672, 24. és 28. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 18 Amennyiben pedig a Bíróság úgy ítélné meg, hogy az irányelv a jogszabályok közelítésén felül kimerítő jellegű harmonizációval is járt, „*[a] [...] kimerítő harmonizáció tárgyát képező területen tett bármely nemzeti intézkedést e harmonizációs intézkedés rendelkezései, nem pedig az elsődleges jog alapján kell megítélni*” (a Bíróság 2021. szeptember 2-i Sisal és társai ítélete, C-721/19 és C-722/19, EU:C:2021:672, 32. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 19 A kérdést előterjesztő bíróság különösen a 2014/23/EU irányelv 43. cikkét tartja alkalmazhatónak, a „koncesszinakó” az 5. cikkben szereplő meghatározása,

valamint az irányelv (75) és (76) preambulumbekzdésében említett elvekkel összefüggésben értelmezve. E rendelkezés értelmében a meglévő koncessziók csak kivételesen, különösen akkor módosíthatók, ha azt az eredeti szerződés előírja és a koncessziós jogviszony folytatása gazdasági vagy műszaki okokból lehetetlen.

- 20 Ezt az előírást konkrétan a közbeszerzési törvénykönyv 165. cikke ültette át a nemzeti jogba; az említett rendelkezés értelmében – figyelembe véve, hogy a koncesszió *per definitionem* a működési kockázatnak a koncessziós jogosultra történő átszállásával jár, aki a működési bevételek nagy részének a javára történő biztosítása által részesül díjazásban – a koncesszió gazdasági és pénzügyi egyensúlyának megőrzése érdekében a működési feltételeknek továbbra is a szokásos feltételeknek kell lenniük. Ellenkező esetben a koncesszió – akár közpénzből nyújtott hozzájárulás formájában is – különféle korrekciós mechanizmusokat írhat elő.
- 21 A kérdést előterjesztő bíróság kétségbe vonja, hogy a 2014/23/EU irányelvvvel összeegyeztethetőnek minősíthető lenne
- a) egyrészt a bingójáték szervezésére vonatkozó koncessziókról szóló olasz jogszabályoknak az ADM általi azon értelmezése, amely szerint a hatóság az érintettek kérelmére nem hozhat a koncessziók gyakorlásának feltételeit módosító intézkedéseket – (attól függően, hogy a szerződési egyensúly újratárgyalása „lényeges módosításnak” minősül-e,) új odaítélési eljárás indításával vagy anélkül – előre nem látott és a felek terhére nem róható olyan események bekövetkezése esetén, amelyek jelentősen érintik a szokásos működés kockázati tényezőit,
 - b) másrészt az olyan nemzeti szabályozás, amely az új közbeszerzési eljárás megindításáig a lejárt koncessziók technikai meghosszabbításáról rendelkezett, és e meghosszabbítást, valamint a jövőbeni közbeszerzési eljárásban való részvételt az időközben jelentősen megemelt havi díj megfizetéséhez köti. Ezenfelül a szóban forgó díj elvont módon, az adott koncesszió gazdasági feltételeinek minden konkrét értékelése nélkül kerül megállapításra, és az a koncesszió általános egyensúlyának megváltozását eredményezheti.
- 22 **Harmadszor** és végezetül, arra az esetre, ha a Bíróság úgy ítélné meg, hogy a 2014/23/EU irányelv alkalmazható, a kérdést előterjesztő bíróság úgy nyilatkozik, hogy kételkedik az előző pontban megemlített nemzeti gyakorlatnak és rendelkezéseknek a Charta 15., 16., 20. és 21. cikkében, az EUSZ 3. cikkben, valamint az EUMSZ 8., EUMSZ 49., EUMSZ 56., EUMSZ 12., EUMSZ 145. és EUMSZ 151. cikkben rögzített alapelvekkel, különösen a letelepedés szabadságának, a szolgáltatásnyújtás szabadságának és a bizalomvédelem elvével való összeegyeztethetőségében. E tekintetben az említett alapelvek Bíróság által a 2021. szeptember 2-i Sisal és társai ítéletben (C-721/19 és C-722/19, EU:C:2021:672) követett értelmezésére utal.

- 23 Még annak elismerése esetén is, hogy a szóban forgó koncessziók technikai meghosszabbítása szabályainak bevezetését az állami koncessziók lejárataikat követően a verseny számára nyitott közbeszerzési eljárás által történő újbóli odaítélését előíró uniós jogi rendelkezések végrehajtása érdekében a folyamatban lévő koncessziók lejáratú ideje összehangolásának szükségessége indokolja, úgy tűnik, hogy e szabályozás ellentétes az EUMSZ 49. és EUMSZ 56. cikkel, mivel korlátozza a letelepedés szabadságát és a szolgáltatásnyújtás szabadságát, amelyek – konkrét megfogalmazásuk és megismétlésük alapján – kétségeket vetnek fel az eszköznek a követett célhoz viszonyított tényleges szükségességét, megfelelőségét, arányosságát és hasznosságát illetően.

MUNKADOKUMENTUM